

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218208318
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1218208318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: G. Y. P., A.. XX.XX.XXXX, W. Š. XX, S. S., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Jozef Kováčik, s.r.o., Legionárska 6434/2, Bratislava, proti žalovanému: 1/ L. F., A.. XX.XX.XXXX, W. F. XX, X., zastúpený advokátom JUDr. Stanislav Jakubčík, AK Trenčianska 57, Bratislava, žalovanému 2/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO 00 585 441, o náhradu škody v sume 5.031,01 Eur s príslušenstvom, na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000 Eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 27. júna 2019 č.k. 19C 65/2018-181 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti v I. výroku **p o t v r d z u j e**.

V napadnutých častiach vo výrokoch III. a IV. rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu v týchto častiach **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom I. výrokom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu škody za bolestné v sume 1.590 Eur, za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1.413 Eur, za náklady spojené s liečením v sume 528,61 Eur a za stratu na zárobku v sume 1.168,98 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. zastavil konanie v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy v sume 10.000 Eur a vo zvyšnej časti nákladov spojených s liečením a straty na zárobku. Žalobcovi (výrok III.) priznal náhradu trov konania v plnej výške 100%. Žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok v sume 282 Eur cestou Slovenskej pošty a.s. Banská Bystrica, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku(IV. výrok).

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby žalobcom o zaplatenie náhrady škody v celkovej sume 5.031,01 Eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10.000 Eur. Žalobca použil prostriedky procesného útoku podľa ktorých preukazoval, že dňa 13.01.2016 bol účastníkom dopravnej nehody, ku ktorej došlo v W. na L. ulici pri vjazde na parkovisko k predajni D., pričom osobné motorové vozidlo zn. Mitsubishi EČV: X. riadil žalovaný 1/ L. F., ktorý sa nevenoval vedeniu vozidla a situácii v cestnej premávke, na riadne vyznačenom prechode pre chodcov ho zrazil, následkom čoho utrpel podľa znaleckého posudku č. 30/2016 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia F. P. F. D., I.. zranenia, a to pohmoždenie hlavy a otras mozgu, vyklbenie kľúčnej kosti a pomliaždenie hrudníka s dobou liečenia osem až deväť ti týždňov, čím žalovaný 1/ spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) TZ s poukazom na § 138 písm. h) TZ, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 1T/107/2017-150 zo dňa 07.06.2018 odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom 1 rok a zákazom činnosti na dobu 2 roky. Žalobca ako poškodený bol odkázaný so svojím

nárokom na náhradu škody na civilný proces. Proti výroku o náhrade škody podal odvolanie a žiadal, aby o jeho nároku na náhradu škody bolo rozhodnuté v adhéznom konaní v rámci trestného konania. Jeho odvolanie Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 1To/84/2018 zo dňa 26.09.2018, ktoré mu bolo doručené dňa 15.10.2018 zamietol. Pasívnu legitímáciu žalovaného odvodzoval z toho, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 1/ bol na základe Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX u neho povinne zmluvne poistený. Bolesť si uplatnil v zmysle § 5 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 1 590 Eur, sťaženie spoločenského uplatnenia, spočívajúce v obmedzení pohyblivosti ľavého ramenného kĺbu stredného stupňa v sume 1.413 Eur a náhradu škody z titulu nákladov spojených s liečením v sume 558,90 Eur. Zranenia spôsobené v súvislosti s dopravnou nehodou si vyžiadali žalobcovu práceneschopnosť, ktorá trvala od januára do marca 2016, v dôsledku ktorej mu bola spôsobená škoda na zárobku vo výške 1.469,11 Eur. Vyčíslenie straty na zárobku preukazoval predložením výplatných pásov vystavených zamestnávateľom a poštovými poukážkami o výplate sociálnych dávok, spolu s prehľadom výpočtu straty na zárobku. Žalobca si v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka uplatnil v tomto konaní aj náhradu nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do práva na súkromný život vo výške 10 000 Eur.

Podaním zo dňa 17.06.2019 vzal žalobca čiastočne späť žalobu o náhradu škody z titulu nákladov spojených z liečením a v tejto časti upravil svoj žalobný návrh tak, že si uplatnil len sumu 528,61 Eur a nie sumu 558,90 Eur. Pri nároku na náhradu škody z titulu straty na zárobku žalobca novo vyčíslil svoj nárok na náhradu škody z titulu straty na zárobku s poukazom na potvrdenia o plate, z ktorého vyplýva jeho čistý plat za jednotlivé mesiace a náhrada príjmu vyplatená zamestnávateľom za mesiac 01/2016 vo výške 277,16 Eur, tiež vychádzal z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 31.03.2016, z ktorého mu vznikol nárok na nemocenské dávky, pričom jednotlivé vyplatené sumy, ktoré mu boli Sociálnou poisťovňou vyplatené, aktualizoval a z aktualizovaného vyčíslenia straty na zárobku vyplýva, že škoda spôsobená z titulu straty na zárobku je vo výške 1.168,98 Eur. Z tohto dôvodu upravil svoj žalobný návrh v časti náhrady za stratu na zárobku na sumu 1.168,98 Eur, vo zvyšku nad túto sumu čiastočne vzal žalobu späť z pôvodne uplatnenej sumy 1.469,11 Eur. Na pojednávaní dňa 27.06.2019 vzal žalobca aj v časti nemajetkovej ujmy žalobu späť.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, záznamom poškodeného o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 12.06.2017, uznesením Krajského súdu Bratislava č. k. 1To/84/2018 zo dňa 26.09.2018, znaleckým posudkom znalca F. P. F. D. č. 30/2016, lekárskeho posudkom P. S. M. o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 06.02.2017, prehľadom vyčíslených náhrad žalobcom k lekárovi počas práceneschopnosti podľa plánovaných vyšetrení, fotodokumentáciou, výpočtom straty na zárobku za január, február a marec 2016, potvrdeniami o plate žalobcu za január, február, marec a apríl 2016, poštovými poukážkami o výplate dávok sociálnou poisťovňou, súdnym spisom Okresného súdu Bratislava II, spisová značka 1T/107/2017, oboznámením sa s obsahom ostatných listín.

4. Z vykonaného dokazovania zistil, že k úrazu u došlo dňa 13.01.2016 pri dopravnej nehode vozidlom, ktoré riadil žalovaný 1/. Práceneschopnosť žalobcu trvala od 13.01.2016 do 21.03.2016. Zo znaleckého posudku č. 30/2016, vypracovaného znalcom F. P. F. D., I. zistil, že znalec ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu podľa zákona č. 437/2004 Z.z. počtom 90 bodov, čo odôvodnil tým, že v danom prípade u poškodeného došlo podľa položky 127b - k vykĺbeniu kĺbu medzi kľúčnou kosťou a lopatkou, spojených s operáciou v počte 60 bodov a podľa položky 223 - otras mozgu ľahkého stupňa v počte 30 bodov. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 06.02.2017, vypracovanom P. S. M.E., zistil, že znalec obodoval sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu podľa položky 325d - obmedzenie hybnosti ľavého ramenného kĺbu stredného stupňa počtom 80 bodov. Zo spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/107/2017 zistil, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody už v prípravnom konaní pri svojom výsluchu dňa 13.01.2017, uplatnil si bolesť 90 bodov podľa znaleckého posudku, náklady spojené s liečením v sume 204,60 Eur, náhradu nemajetkovej ujmy 10.000 Eur, že škodu na ušlej mzde si bude nárokovat', ale ešte ju nemá vyčíslenú, súčasne predložil príslušné doklady, prepíšať správu, uplatnenie nákladov v súvislosti s ošetrovaním a použitím motorového vozidla v sume 558,90 Eur, na pojednávaní si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody v sume 15.031,01 Eur.

5. V súlade s dispozičným prejavom žalobcu súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 1 CSP konanie v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy 10.000 Eur súd prvej inštancie zastavil a vo zvyšnej časti upraveného

nároku na náhradu škody z nákladov spojených s liečením a straty na zárobku, pričom žalovaní 1/ a 2/ so späťvzatím žaloby v týchto častiach súhlasili.

6. Po právnej stránke súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 3 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, § 420 ods. 1, 2, 3, § 444 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 2, § 4 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1, 2 a 4, § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.

7. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Medzi účastníkmi konania nemal sporné, že dňa 13.01.2016 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bol žalobca zranený. Výška uplatneného bodového ohodnotenia za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia medzi sporovými stranami nebola podľa neho sporná, rovnako po úprave žaloby v časti vyčíslenej náhrady škody za náklady spojené s liečením a straty na zárobku, po doplnení dôkazov zo strany žalobcu, sporové strany túto výšku nerozporovali. Čo sa týka námietky premlčania uplatneného nároku, dospel súd prvej inštancie záveru, že táto nebola vznesená opodstatnene. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že bolo parkovisko a prechod pre chodcov riadne osvetlené a svoju vinu žalovaný 1/ uznal až vtedy, keď sa oboznámil zo všetkými dôkazmi, poisťnú udalosť riadne a včas oznámil poisťovni, v ktorej mal poistené svoje motorové vozidlo, čím preukázal dôvodnosť podanej žaloby voči žalovanému 2/. Poukázal na ust. § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka s konštatovaním, že Občiansky zákonník viaže začiatok plynutia subjektívnej premlčanej doby na podmienku vedomosti poškodeného o škode, t.j. o ujme určitého druhu a rozsahu vyčísliteľnej v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde a na vedomosť o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby môže byť teda rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode. V zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona č. 437/2004 Z.z. sa náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytuje len na základe lekárskeho posudku. Pred vyhotovením lekárskeho posudku poškodený nevie určiť rozsah týchto nárokov tak, aby ich mohol uplatniť na súde. Preto pokiaľ ide o ustálenie času, kedy sa žalobca dozvedel o výške škody, sa súd prvej inštancie stotožnil s názorom žalobcu, že rozhodujúcimi dátumami je, kedy boli vypracované znalecké posudky o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia. Na základe uvedeného tak možno konštatovať, že žalobca si nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia uplatnil v premlčacej dobe. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania mal za to, že nárok si žalobca uplatnil riadne a včas, riadne ho preukázal, preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný 2/ a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu žalobcu voči nemu zamietnuť dôvodiac nesprávnym právnym posúdením veci a majúť tiež za to, že rozsudok je v tejto časti zaťažený vadou arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti. Mal za to, že vo vzťahu k nemu zo strany žalobcu došlo k uplatneniu nárokov po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na náhradu škody podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uplatnenie škodových nárokov v rámci pripravovaného konania v nadväznosti na spočívanie premlčacej doby vo vzťahu k žalovanému 1/ podľa neho bez právnej relevancie k nemu, keď nie je účastníkom trestného konania, zároveň netvorí so žalovaným 1/ žiadne procesné spoločenstvo a premlčacia doba plynie voči nemu samostatne a neprerušene, keďže žalobca mal proti nemu primárny nárok v zmysle § 15 ods. 1 a 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len „PZP“). Bol toho názoru, že bolestné, SSU, náklady na liečenie ako aj strata na zárobku sú vo vzťahu k nemu premlčané. Uviedol, že žiadny z uvedených nárokov si žalobca u neho neuplatňoval a ani ich nepreukazoval (§ 4 ods. 2 PZP), o týchto sa dozvedel až zo žaloby, ktorá mu bola doručená dňa 22.11.2018. Súd prvej inštancie sa podľa žalovaného 2/ nesprávne vysporiadal s jeho námietkou premlčania a túto vo vzťahu k nemu nesprávne právne posúdil. Napadnutý rozsudok mal tiež za zaťažený vadou nepreskúmateľnosti a zmätočnosti, vzhľadom na absenciu vyporiadania sa s jeho argumentáciou ohľadom samostatnosti možnosti žalobcu domáhať sa nárokov priamo proti nemu. Súd prvej inštancie sa s (ne)premlčaním nárokov vysporiadal tak, že tieto premlčané nie sú, keďže boli v trestnom konaní vedenom proti žalovanému 1/ riadne uplatnené, avšak nevysporiadal sa žiadnym spôsobom s jeho námietkou a s poukazom na to, že netvorí so žalovaným 1/ procesné spoločenstvo a žalobcovi nič nebránilo uplatňovať si nároky voči nemu, keďže údaj o poisťovateľovi vozidla, ktorým došlo k poškodeniu jeho zdravia, je verejne prístupný. Uvedená nesprávnosť tak bola

následne premietnutá aj do spôsobu plnenia v rozsudku, ktorý nemá podľa neho žiadnu zákonnú oporu. Poukázal na to, že žalobca si svoje nároky voči nemu uplatnil až podaním žaloby pravdepodobne dňa 7.11.2018, t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby sú vo vzťahu k všetkým nárokom, s výnimkou maximálne nároku na SSU premlčané. Vo vzťahu k dispozícii žalobcu so žalobou v rámci konania (čiastočnými späťvzatiami) v časti 3. výroku o náhrade rov konania považoval záver súdu prvej inštancie za v zjavnom rozpore s 2. výrokom a žiadnym spôsobom nezohľadňujúcim úspech žalovaných v konaní.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovaného 2/ navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania nestotožňujúc sa s odvolaním žalovaného 2/. Nesúhlasil s jeho námietkou a argumentáciou, že mu nič nebránilo si nároky uplatňovať priamo voči nemu, keďže údaj o poisťovateľovi vozidla, ktorým došlo k poškodeniu jeho zdravia, je verejne prístupný, považoval za irelevantnú a účelovú. K tvrdeniu žalovaného 2/, že si voči nemu uplatnil nároky až podaním žaloby a že až vtedy sa od nich dozvedel, považoval za irelevantné. Opakovane poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 10 ods. 1 písm. a/ zákona o PZP je poistený, teda žalovaný 1/ povinný písomne oznámiť poisťovateľovi, teda žalovanému 2/ vznik poistnej udalosti do 15 dní po jej vzniku, ak nastala v SR. O to, či si žalovaný 1/ túto povinnosť splnil a kedy, nemá vedomosť, nakoľko žalovaný 1/ s ním nekomunikoval a ako vyplýva zo Zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 7.6.2018 konanom na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 1T 107/2017 žalovaný 1/ ako obžalovaný uviedol, že spolupracuje s poisťovňou (žalovaným 2/), aby žalobcovi ako poškodenému bola uhradená škoda. Jemu zo žiadneho predpisu nevyplýva povinnosť oznámiť škodovú udalosť žalovanému 2/. Vo vzťahu k žalovanému 2/ nemohlo podľa žalobcu dôjsť k premlčaniu jeho nároku, pretože ako už uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 11.1.2019 v zmysle § 106 OZ subjektívna dvojročná premlčacia doba sa odvíja od okamihu, keď poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá. V danom prípade sa vyžaduje preukázaná vedomosť. Poukázal na to, že žalovaný 1/ od začiatku svoju vinu popieral a svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu neuznával. V odpore proti trestnému rozkazu zo dňa 2.8.2017 žalovaný 1/ jednoznačne tvrdil, že v trestnom rozkaze uvedené skutkové zistenie, ako aj právnu kvalifikáciu popieral, pričom sa ďalej odvolával na svoju výpoveď na OR PZ v Bratislave II zo dňa 14.11.2016. kedy svoju vinu a aj akúkoľvek zodpovednosť rovnako odmietol. Žalovaný 1/ svoju vinu priznal až na hlavnom pojednávaní dňa 7.6.2018, kde ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchaného skutku a súd toto jeho vyhlásenie prijal. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 1/ svoju zodpovednosť opakovane popieral až do okamihu urobenia jeho vyhlásenia, nemal preukázanú vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá a nemohol túto uplatniť ani voči žalovanému 2/, nakoľko jeho zodpovednosť je odvodená od zodpovednosti žalovaného 1/. Z uvedeného mal za zrejmé, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť aj vo vzťahu k žalovanému 2/ až dňa 7.6.2018 a nie dňa 13.1.2018, kedy síce došlo k škodovej udalosti, avšak ešte v tom čase nemal preukázanú vedomosť ani o výške škody a už vôbec nie o tom, kto za škodu zodpovedá.

11. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovaného 2/ navrhol výrok o náhrade trov konania zmeniť a priznať žalovaným náhradu trov konania vo výške 37,08 % a v ostatnej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Je pravdou, že vo svojom vyjadrení zo dňa 23.4.2019 sa vyjadril k premlčaniu a vzniesol námietku premlčania, pričom poukázal na to, že k vzniku škody prišlo dňa 13.1.2016 a k podaniu žaloby až dňa 7.11.2018, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, avšak nesúhlasil s premlčaním nároku voči žalovanému 2/ z titulu uplynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na náhradu škody podľa § 106 ods. 1 OZ, pretože podľa § 104 OZ pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti. Nesúhlasil tiež s tvrdením žalovaného 2/, že uňho žiadny z uvedených nárokov nebol uplatnený, keď nárok u žalovaného 2/ uplatnil bezprostredne po poistnej udalosti telefonicky, najneskôr tento uplatnil u žalovaného 2/ listom zo dňa 8.8.2017s titulom Oznámenie o vedení súdneho konania a Žiadosť o vstup do konania, ktorý si preukázateľne prevzal, keďže naňho odpovedal listom, ktorý je súčasťou trestného spisu v predmetnej veci. Škodovú udalosť riadne nahlásil na Polícii SR bezprostredne po dopravnej nehode dňa 13.1.2016, pričom žalovaný 1/ nie je ako spotrebiteľ viazaný všeobecnými obchodnými podmienkami žalovaného 2/. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Ponechal na zváženie odvolaciemu súdu, či je rozsudok zaťažený vadou nepreskúmateľnosti a zmätočnosti tak, ako na to poukazuje žalovaný 2/. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, stotožnil sa s názorom žalovaného 2/, že 3. výrok je v zjavnom rozpore s 2. výrokom a žiadnym spôsobom nezohľadňuje úspech žalovaných v konaní. Žalobcom bol uplatnený nárok na náklady spojené s liečením

vo výške 558,90 Eur, avšak súd mu priznal nárok len vo výške 528,61 Eur a žalobou uplatnený nárok za stratu na zárobku vo výške 1 469,11 Eur mu bol priznaný len do výšky 1 168,98 Eur a zastavenie konania vo výške 10 000 Eur procesne zaviniť žalobca, keď svoju žalobu v tejto časti vzal späť po podaní žaloby ako aj v časti nároku vo výške 330,42 Eur. Uviedol, že žalobou uplatnený nárok v celkovej výške 15 031,01 Eur bol rozsudkom súdu prvej inštancie priznaný nárok na 4 700,59 Eur, čo v pomere k predmetu konania zodpovedá 31,27 % a preto žalobca podľa neho nemá nárok na náhradu trov konania, naopak žalovaným je potrebné priznať náhradu trov konania vo výške 37,46 %.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, §380 CSP) a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať (§ 385 CSP), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a vo veci samej rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 2/ nie je dôvodné a v časti nároku na náhradu trov konania a poplatkovej povinnosti podľa § 389 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z ktorého vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie vo veci samej aj náležite po skutkovej aj právnej stránke v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, s ktorým sa aj odvolací súd stotožnil a obmedzil sa tak na skonštatovanie správnosti a doplnenie dôvodov napadnutého rozhodnutia a vysporiadanie sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 od. 2 a 3 CSP).

15. Žalovaný 2/ v konaní ako aj v odvolaní namietal, že vo vzťahu k nemu zo strany žalobcu došlo k uplatneniu nárokov po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na náhradu škody podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uplatnenie škodových nárokov v rámci pripravovaného konania v nadväznosti na spočítvanie premlčacej doby vo vzťahu k žalovanému 1/ podľa neho je bez právnej relevancie k nemu, keď nie je účastníkom trestného konania, zároveň netvorí so žalovaným 1/ žiadne procesné spoločenstvo a premlčacia doba plynie voči nemu samostatne a neprerušene, keďže žalobca mal proti nemu primárny nárok v zmysle § 15 ods. 1 a 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len „PZP“). Bol toho názoru, že bolestné, SSU, náklady ako aj strata na zárobku sú vo vzťahu k nemu premlčané. Pokiaľ súd prvej inštancie sa s (ne)premlčaním nárokov vysporiadal tak, že tieto premlčané nie sú, keďže boli v trestnom konaní vedenom proti žalovanému 1/ riadne uplatnené, nevysporiadal sa žiadnym spôsobom podľa neho s jeho námietkou a s poukazom na to, že netvorí so žalovaným 1/ procesné spoločenstvo a žalobcovi nič nebránilo uplatňovať si nároky voči nemu, keďže údaj o poisťovateľovi vozidla, ktorým došlo k poškodeniu jeho zdravia, je verejne prístupný. Poukázal na to, že žalobca si svoje nároky voči nemu uplatnil až podaním žaloby pravdepodobne dňa 7.11.2018, t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, s výnimkou maximálne nároku na SSU.

Odvolací súd k tomuto uvádza, že náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému, ktorý je oprávnený si svoj nárok na náhradu škody uplatniť priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Napriek tomu tieto dva nároky na náhradu škody nemožno stotožňovať, a to ani vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania. Ide o dva nároky na to isté plnenie od dvoch subjektov, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu; proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 15 zákona o povinnom zmluvnom poistení). Poškodený má možnosť uplatniť si svoj nárok na náhradu škody buď od škodcu alebo od jeho poisťovateľa alebo od oboch naraz, pričom začatie plynutia premlčacej doby sa u oboch posudzuje osobitne.

16. Pokiaľ ide o premlčanie nároku na náhradu škody, ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Subjektívna premlčacia doba má osobitný význam vo vzťahu ku škode (ujme) na zdraví, pri ktorej neexistuje žiadna objektívna premlčacia doba. V tomto prípade je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa poškodený dozvedel, aká je z tohto hľadiska nerozhodná, keď jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví, ako bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, náklady spojené s liečením a za stratu na zárobku) sú samostatnými nárokmi, pri ktorých plynie vlastná premlčacia doba.

V prejednávanej veci bolo nepochybné, že nárok na náhradu škody z dopravnej nehody zo dňa 13.1.2016 si voči žalovanému 1/ uplatnil v súlade s ust. § 46 Trestného poriadku v rámci trestného konania dňa 12.6.2016, pričom rozsudkom v ňom vydaným Okresným súdom Bratislava II č.k. 1T 107/2017-150 zo dňa 7.6.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To 894/2018 zo dňa 26.9.2018 bol so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaný na civilný proces, kedy sa dozvedel, že jeho nárok na náhradu škody nebude v trestnom konaní uspokojený a musí si ju uplatniť v civilnom procesnom konaní.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd odvolaciu námietku žalovaného 2/, že žiadny z uvedených nárokov si žalobca u neho neuplatňoval a ani ich nepreukazoval (§ 4 ods. 2 PZP) a že o týchto sa dozvedel až zo žaloby, ktorá mu bola doručená dňa 22.11.2018, nakoľko okrem oznámenia mu predmetnej poisťovnej udalosti žalovaným 1/, túto vedomosť mal žalovaný 2/ aj z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T 107/2017, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaný 2/ listom zo dňa 30.8.2017 odpovedal na žiadosť právneho zástupcu žalovaného 1/, že nemá záujem vstúpiť ako intervenient na jeho strane do konania (č.l. 138 trestného spisu). Čo sa týka výšky priznaných nárokov na náhradu škody súdom prvej inštancie, s touto sa odvolací súd stotožnil, pričom žalovaný 2/ ich výšku vo svojom odvolaní nenamietal.

17. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. V napadnutých častiach II. a IV. výroku týkajúcich sa nároku na náhradu trov konania a poplatkovej povinnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP zrušil a vec mu v týchto častiach v zmysle § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie o priznaní nároku žalobcovi na náhradu trov konania len podľa § 255 ods. 1 CSP a nezaoberal sa pritom aj vyhodnotením procesného zavinenia zastavenia konania (§ 256 CSP) ohľadom nároku týkajúcim sa nemajetkovej ujmy, v ktorom vzal žalobca v priebehu konania žalobný nárok späť a celkovým vyhodnotením pomeru úspechu a neúspechu sporových strán v konaní a svoje rozhodnutie ani dostatočne a v časti poplatkovej povinnosti vôbec neodôvodnil.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 2 C.s.p. nie je prípustné v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.